bobo

leuk en leerzaam

Nr 32
Losse nummers f 1,30
België 21 F.

Bobo

De vakantie in het verre land is heerlijk! Elke dag schijnt de zon! En elke dag zwemmen de kinderen. Bobo kan het al zó goed, dat papa een snorkel en een bril voor hem gekocht heeft. Dan kan hij ONDER water zwemmen en alles bekijken. Daar gaan ze de zee in. „Neem jij dat rare drijfbeest maar!" zegt Boemsi tegen Krabbel. „Ik kan nu zelf zwemmen!" Dat kan Krabbel allang. Maar zij vindt het juist leuk om met dat drijfbeest te spelen.

„Je kunt gewoon blijven ademen met dat ding!" zegt een vakantievriendje tegen Bobo. „Het is heel gemakkelijk. En hou je ogen open!"

En dan is Bobo verdwenen. „Zou dat wel goed gaan?" zegt mama. Ze is toch een beetje ongerust. „Natuurlijk..." bromt papa lui.

„Het gaat prima!" denkt Bobo. „Wat mooi onder water! Er groeien zelfs planten!" De planten gaan zachtjes heen en weer. Net alsof ze dansen.

een onderwaterspook

„En ik zie ook bloemen," denkt Bobo. Maar dan weet hij ineens weer wat papa vertelde: „Misschien zie je wel zee-anemonen. Dat zijn nét bloemen. Maar toch zijn het dat niet. Ze eten hele kleine diertjes." In een rotsspleet ziet Bobo iets kronkelen. Wat zou dat zijn? Hij zwemt er heen. En dan...

Bobo schrikt zich een hoedje! Een spook! Een onderwaterspook! Dat had niemand hem verteld — dat er spoken zijn...

„Kijk nou! Wat gebeurt er? Bobo verdrinkt!" roept mama geschrokken op het strand. Bobo komt spartelend van angst boven water.

„Ik z-z-zag een sp-spook..." stottert Bobo, als hij weer op het strand staat. „Het is echt waar! Een heel eng spook!"

„Joh, dat is een inktvis," zegt z'n vakantievriendje. „Maar die doet je niks." „En spoken bestaan niet," zegt mama. En dan kan Bobo weer lachen.

Jip en Janneke

Dat heeft de ZON gedaan

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Niet te lang in het water, Jip! Kom uit het water, Jip! Maar Jip vindt het zo heerlijk in zee. Hij wil er niet uitkomen. En moeder staat al zo lang te roepen: Kom er nou uit, Jip. Het is zulk mooi weer. En de zon schijnt zo lekker. En de zee is zo blauw. En een hele dag aan zee, een heee-le dag! Daarom wil Jip nooit meer uit het water komen. Janneke is er al lang uit. Die ligt al te slapen in de schaduw. Die was zo moe van de golven.

Nu wordt moeder ongeduldig.

Ik kom je halen, roept ze.

Joe-hoe, gilt Jip. En hij loopt heel hard verder de zee in.

En daar komt moeder. Ze pakt Jip bij zijn

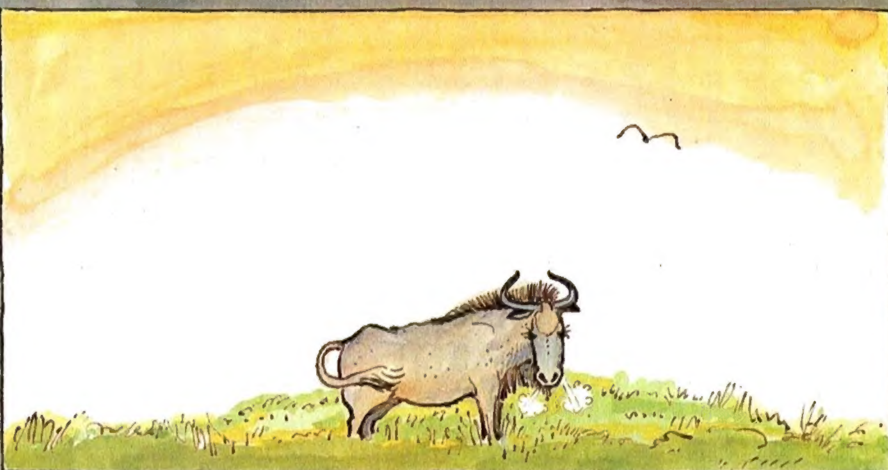
zwembroek en ze trekt hem eruit.
Jip brult. Jip is kwaad.
Maar moeder droogt hem af met een handdoek. En moeder zet hem in de schaduw, naast Janneke. Ssst, zegt ze, Janneke slaapt. Nu jij ook slapen, Jip.
Nu, dat duurt niet lang. Jip slaapt al gauw als een roos.
Maar als hij wakker wordt! Oei, dan doet het pijn. Zijn rug doet pijn. Zijn arm doet zo'n pijn. En zijn nek. En het is allemaal vuurrood.
Dat heb je d'r van, zegt moeder. Nu ben je verbrand.
Hoe kan dat nou, zegt Jip.
Ik was toch in het water?
Ja, zegt moeder, maar je bent toch verbrand, door de zon. We zullen er gauw wat opsmeren. Zo, dat helpt.
Au, gilt Jip.
En als ze samen in de trein zitten, om weer naar huis te gaan moet Jip aldoor huilen. Het doet zo'n pijn zegt hij. Het doet heel erg pijn.
Zal ik even blazen? vraagt Janneke. Dan doet het niet pijn meer. En ze blaast in Jips nek. En over zijn rugje. En in zijn bloesje.
Zie je wel, zegt Janneke, nou gaat het over.
Ja, zegt Jip. Nou gaat het over.
Maar het duurt toch nog wel een hele dag voor het over is.
Ik ga nooit meer zo lang in zee, zegt Jip.

Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

Vriendjesdier

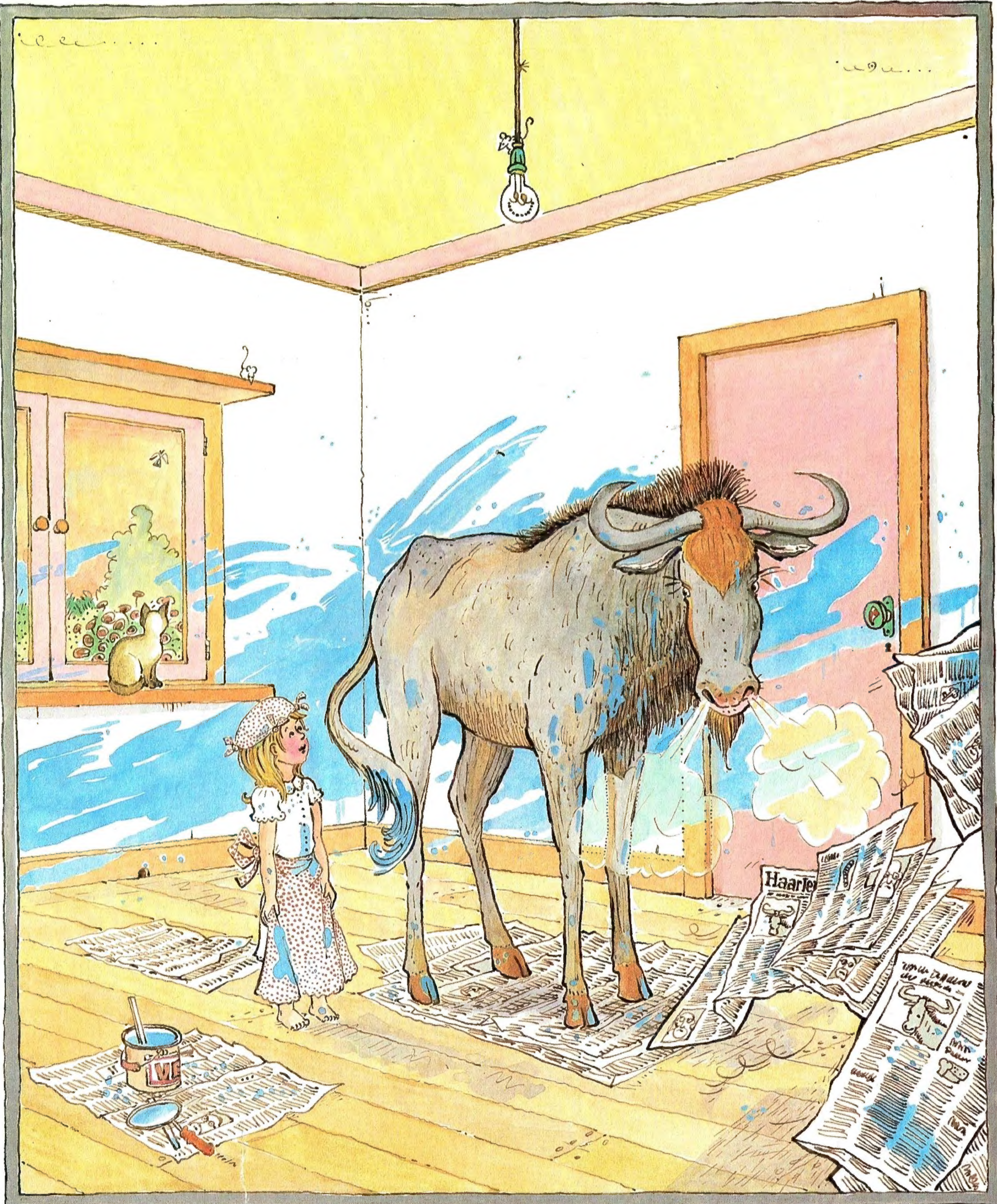
Ik wil als vriend
een gnoe.
Als ik mijn kamertje
wil verven,
stopt hij
de pluim
van zijn staart
in de verfpot
en
dartelt rond.
In een tel
heeft mijn gnoe
de muur volgeknoeid.
Dan gaat hij
staan snuiven
en is alles
zo droog.

Als
mijn gnoe
in de spiegel kijkt,
raakt hij helemaal
in de war.
Hij zegt:
„Ik weet niet
wat ik ben.
Mijn kop lijkt
op een stier,
mijn lijf
op een paard
en ik heb
de poten van een hert.
Wat ben ik voor een raar beest?"
Dan aai ik mijn vriend
door zijn manen
en zeg:
„Jij bent gewoon een gnoe."

Tekening: Danièle Bour

In Holland staat een huis

Het is heel vroeg in de morgen. Alle mensen in dit huis slapen nog. Zelfs de bakker ligt nog te snurken! Hé luilak, moet je geen brood bakken? Ach, laat hem nog maar even liggen. Het is gisteravond ook zó laat geworden. Hij moest wel tien taarten bakken voor een bruiloft. En die is vandaag! Sssst, doe maar zachtjes!

En wat er toen gebeurde.....

Tekst: Simone Schell
Tekening: The Tjong Khing

Weet je nog van dat meisje Anoes, dat haar speelgoed in de rugzak van oom Beer stopte?
Die oom ging op wandelreis naar de bossen.
Eerst had hij niets in de gaten.
En wat er toen gebeurde...

Het was plotseling gaan regenen. Zo hard, dat de grond een soort glibberige bladerpap werd waarin mijn schoenen het liedje van zimpe-zampe-zompe moesten spelen. Het hotel van Madame Doedoe was dus precies wat ik zocht. Van buiten roze geverfd en achter de kale heg zag ik een verroeste wip en een draaimolentje en een scheve glijbaan. De deur was zo laag dat ik mijn hoofd moest bukken om naar binnen te kunnen gaan. Gezellig dat het er was! Een vuurtje in de haard, bloemetjesbehang en een brandend kaarsje op de tafel waaraan twee oude wijze mannen zaten.

Ik kreeg een kamertje dat uitkeek op het verregende tuintje, zette mijn rugzak op de brede vensterbank voor het raam en ging weer naar beneden om een hapje te eten en een slokje te drinken. Ik mocht aanschuiven aan de tafel van de twee oude wijze mannen. Madame Doedoe, die gerimpelde appelwangen had en twee kleine vrolijke ogen met lichtjes erin, maakte voor mij een heerlijke maaltijd klaar. Een gebraden duifje in abrikozensaus, gebakken aardappeltjes en spruitjes. Na het eten dronk ik nog een glaasje wijn met die oude wijze mannen en wij zeiden tegen elkaar dat het leven toch maar goed was. We dronken nog een glaasje wijn en het leven werd steeds beter. Toen ik eindelijk naar bed ging was het leven zo goed, dat ik nog even mijn rugzak opendeed en tegen Zwef en Kiena en Dotje en Poeska zei: „Denk erom, kinderen, het leven is goed." Toen plofte ik op dat zachte bed dat onder me lag te deinen alsof het een schip was. „Bed, lig stil," zei ik tegen mijn bed. Maar dat eigenwijze bed lag niet stil. „Goed, dan ga ik er uit," riep ik. Ik strompelde naar het raam. Wat was mijn rugzak gek leeg... Lachte de storm buiten mij soms uit? Ik veegde de druppeltjes van het raam en keek in de nachttuin. WAT GEBEURDE DAAR?? Zag ik een dame in een bruidsjurk van de glijbaan glijden? Zag ik een baby zo groot als een pony samen met een enorme poes zonder staart op de wip? Zag ik een levensgrote clown in de draaimolen?

Wat zongen ze?

De maan is een banaan
De wip is een kip
Beer is een peer.

Ik opende het raam en hup daar vloog mijn wiebelbed over mijn hoofd heen naar buiten en mijn bed werd een trekharmonika waar verschrikkelijke muziek uit kwam. Kiena zag me. „Beertje?" riep ze. „Kom dan, Beertje, ik ga met je trouwen. Lekker trouwen in de storm, Beertje."

„Is het afgelopen," wilde ik schreeuwen maar ik had een heel eng klein stemmetje. Hoe ik beneden in die nachttuin kwam, weet ik niet meer, maar in die nachttuin zweefde ik rond.

„Kom op mijn rug!" schreeuwde Poeska.

„Kom in de draaimolen," grinnikte Zwef.

Ik hobbelde rond op de rug van Poeska. Ik tolde met Zwef in de draaimolen. Ik lag in Kiena d'r armen en de zilveren draden in haar bruidsjurk schuurden als prikkeldraad langs mijn wangen.

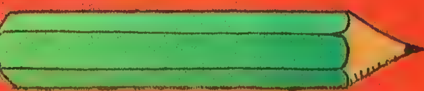
„Dit moet afgelopen zijn," fluisterde ik schor. „Wat moet Madame Doedoe niet van me denken."

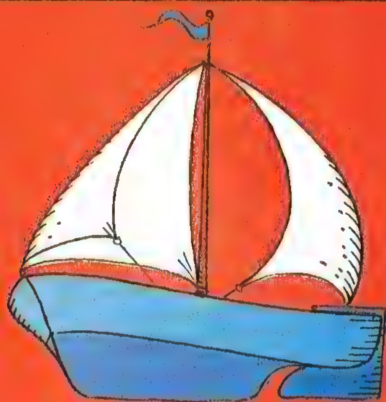
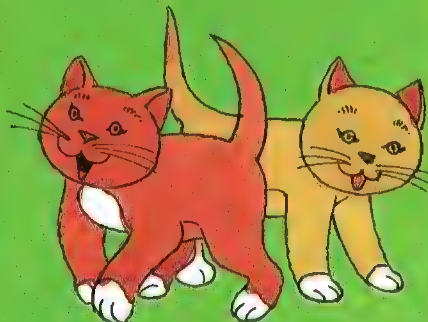
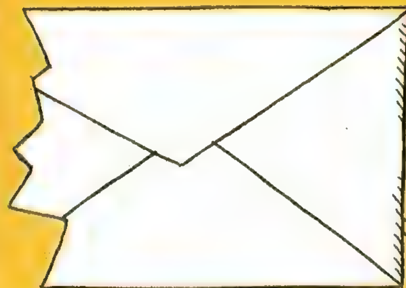
En ineens lag ik weer in mijn wiebelbed en door het raam zag ik dat het dag was geworden. Het bonkte na in mijn hoofd.

„Flauw hoor," zei ik tegen die rommel in mijn rugzak. „Van die nachttuin. Bah." En toen heb ik maar een ijskoude douche genomen. Misschien moet ik maar niet meer zoveel glaasjes wijn drinken met oude wijze mannen...

HOTEL
Hotel
DoeDoe
13

SPIEGELSPELLETJE

Voor dit spelletje heb je een spiegeltje nodig. Kijk eerst naar het rode rijtje en zet je spiegel zo neer, dat je twee potloden, twee bootjes en twee vogeltjes krijgt. Nu is het groene rijtje aan de beurt. Draai je spiegel zo, dat je vier bloemen, vier poezen en vier beren ziet. In het gele rijtje staan drie dingen die stuk zijn. Je kunt ze weer heel maken, door je spiegel in het midden van de kam, de envelop en het kasteel te zetten

wat zie jij in de waterspiegel ?

Als je in het water kijkt, dan zie je jezelf, net als in de spiegel. In deze tekening klopt het spiegelbeeld niet altijd. Kijk maar naar het beertje hij ziet zichzelf twee keer in het water. Dat kan natuurlijk niet! Kun jij nog andere foutjes vinden?

Tekening: Jan Wesseling

het SPOOKT in het spookhuis

De grote torenklok heeft twaalf uur geslagen. Alleen in het allerhoogste torenkamertje branden nog wat lichtjes. Als je alle trappen oploopt en de krakerige deur opendoet, zie je allemaal griezelige spoken. Ze vieren een spokenfeest. Van ieder spook zijn er steeds twee precies hetzelfde, kun jij ze vinden?

beste ouders

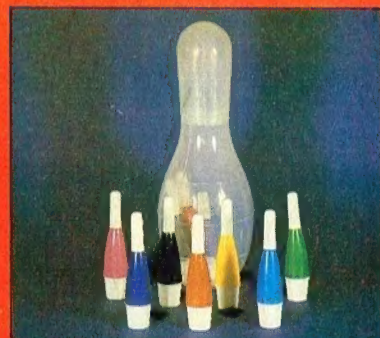
VROLIJK LAPPENSPOOK

Een balletje en wat witte lapjes is het enige dat u nodig heeft om dit vrolijke spookje voor uw kind te maken. Onder het balletje naait u de stof een beetje samen, zodat er een nekje ontstaat. De ogen en de mond tekent u er met viltstift op. En dan is het nieuwe speelkameraadje klaar!

kegelviltstiften

Viltstiften komen altijd van pas. Deze tien stiften zitten handig opgeborgen in een grote plastic kegel. Het leuke van dit setje is dat er ook nog mee gekegeld kan worden. Dus na het tekenen een potje kegelen!
Prijs: f 4,50.
Te koop in de speelgoedzaak.

SPIEGELEN

SPIEGELEN

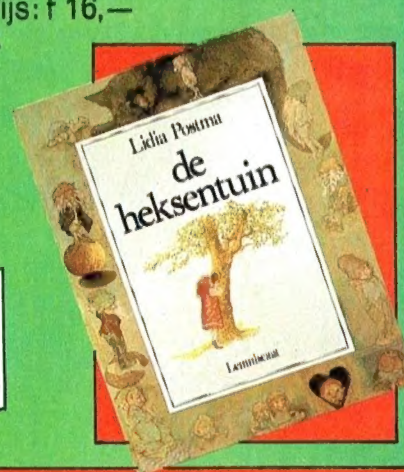

Een geduldspelletje, om met z'n tweeën te spelen. Ieder krijgt een spiegel en een aantal kaartjes, waar alleen de helft van een figuur op staat. Wie met behulp van de spiegel het figuur kompleet kan maken, heeft dit kaartje gewonnen.
Prijs f 16,95.

Heksen en kabouters bestaan niet… of misschien toch wel? Dat gaan de kinderen uit het boek „De heksentuin" eens haarfijn uitzoeken.

over heksen en KABOUTERS

Deze onderwerpen en de gezellige sfeer zullen kleuters bijzonder aanspreken. De prachtige illustraties zijn van Lidia Postma. Het is een uitgave van Lemniscaat.
Prijs: f 16,—

Twee tekenfilmpjes vindt uw kleuter volgende week in Kleutertje Knutsel. Eén filmpje gaat over een schildpad en het andere over een kikker. Dit laatste verhaaltje moet eerst nog gekleurd worden en dan kan de voorstelling beginnen.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

2 TEKENFILMPJES

bobo Nr 32 – 10 augustus 1979
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 9420.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

REGEN

laarzen
cape
capuchon
paraplu
tik! tik! zegt de regen op
de paraplu
grote plassen
heel hard stampen
allemaal spetters

brrr!